

خون و نفت

خاطرات یک شاهزاده ایرانی

منوچهر فرمانفرمائیان

و

رحسان فرمانفرمائیان

ترجمه مهدی حقیقت خواه

این کتاب ترجمه‌ای است از:

Blood and Oil

Memoirs of a Persian Prince

Manucher Farmanfarmaian and Roxane Farmanfarmaian

Random House

New York, 1997

فرمانفرمایان، منوچهر، ۱۲۹۶ –

خون و نفت: خاطرات یک شاهزاده ایرانی / منوچهر فرمانفرمایان و رحسان فرمانفرمایان؛
ترجمه مهدی حقیقت‌خواه - تهران: ققنوس، ۱۳۷۷.

ISBN: 978-964-311-210-3

۵۷۴ ص.

فهرستنويسي براساس اطلاعات فيپا (فهرستنويسي پيش از انتشار).

عنوان اصلی: *Blood and Oil: memoirs of a Persian Prince*

۱. فرمانفرمایان، منوچهر، ۱۲۹۶ - خاطرات. ۲. ایران - تاریخ - پهلوی، ۱۳۰۴ - ۱۳۵۷.
نفت - ایران - صنعت و تجارت - ملی شدن. ۴. نفت - ایران - صنعت و تجارت - جنبه‌های
سیاسی. ۵. ایران - سیاست و حکومت - ۱۳۰۴ - ۱۳۵۷. ۱۲. الف. فرمانفرمایان، رحسان. ب.
حقیقت‌خواه، مهدی، ۱۳۲۶ - ، مترجم. ج. عنوان. د. عنوان: خاطرات یک شاهزاده ایرانی.

۹۵۵/۰۸۰۹۲

DSR ۱۴۸۶/۴۴۰۲

۱۳۷۷

۷۷-۱۱۲۸۶/۷۸

کتابخانه ملی ایران

انشارات ققنوس

تهران، خیابان انقلاب، خیابان شهدای زاندارمری

شماره ۲۱۵، تلفن ۰۶۴۰۸۶۴۰

منوچهر فرمانفرمایان، رحسان فرمانفرمایان

خون و نفت (خاطرات یک شاهزاده ایرانی)

مهدی حقیقت‌خواه

چاپ یازدهم

۱۵۰۰ نسخه

۱۳۸۸

چاپ شمشاد

حق چاپ محفوظ است

شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۳۱۱-۲۱۰-۳

ISBN: 978-964-311-210-3

info@qoqnoos.ir

www.qoqnoos.ir

Printed in Iran

۹۵۰۰ تومان

یادداشت ناشر

در پی انتشار کتاب «خون و نفت» خوانندگان بسیاری ضمن تماس تلفنی یا به وسیله نامه امتنان خود را از گزینش این کتاب برای ترجمه، و نیز سلاست ترجمه و نحوه حروفچینی و چاپ و صحافی آن ابراز کرده‌اند. برخی خوانندگان نیز بنایه آشنایی که با موضوع‌های مطرح شده داشته‌اند، یا به سبب خویشاوندی با مؤلف، نکاتی چند را مذکور شده‌اند. برخی از این نکات به قرار زیر است:

- آقای دکتر سید محمود کاشانی (فرزند آیت‌الله سید ابوالقاسم کاشانی) در دورنگاری که ارسال کرده‌اند پس از نقل جمله‌ای از کتاب («کاشانی ادعا می‌کرد که اراده خداوند بر این قرار گرفته که ایران یک کشور بنیادگرا شود و بر اساس تعالیم مذهبی سامان یابد.» ص. ۳۳۷) چنین نوشه‌اند: «هر چند آیت‌الله کاشانی بر تعالیم مذهبی در هدایت و رهبری مبارزات و در تمامی دوران زندگی خود اصرار داشتند ولی انتقاد اصلی آیت‌الله کاشانی نسبت به سیاست‌های داخلی دکتر مصدق مربوط به گرفتن اختیارات قانونگذاری و زیر پاگذاردن اصل تفکیک قوا از سوی مصدق و سپس اصرار وی بر منحل ساختن مجلس شورای ملی (دوره هفدهم) برخلاف قانون اساسی بود. اسناد به جای مانده از دوران نهضت ملی نشان نمی‌دهند که آیت‌الله کاشانی خواستار اجرای روش‌های بنیادگرایانه شده باشند.»

- آقای مهندس محمد رضا داهی، کارشناس امور کشاورزی و برنامه اصلاحات ارضی، مذکور شده‌اند که توضیح مؤلف در بارهٔ نحوه تعیین قیمت زمین (ص. ۴۳۰) چندان دقیق نیست و شیوه اجرایی چنین بوده است: «قیمت ملک بر اساس مالیات قطعی شده تا تاریخ ۱۳۴۰/۱۰/۱۹ تعیین می‌شد. به این نحو که این مالیات را در ضریبی که بر حسب هر منطقه بین ۱۰۰ و ۱۸۰ متغیر بود، ضرب می‌کردند.»

- آقای مهندس داهی همچنین تذکر داده‌اند که اسکندر فیروز رئیس سازمان محیط زیست بوده است، نه معاون این سازمان (ص. ۵۲۹).

- یکی از اقوام نویسنده‌اند که در صفحات ۴۶۳ و ۵۰۹ نام غفار فرماننفرماییان به اشتباه جعفر فرماننفرماییان چاپ شده است.

در خاتمه از همه کسانی که نقطه نظرات انتقادی و یا تشویقی خود را با ما در میان گذاشته‌اند، سپاسگزاری می‌کنیم.

فهرست

۷	یادداشت مترجم
۹	درباره نویسنده
۱۰	پیشگفتار
۲۵	فرار از ایران

ماجراهای سالهای اولیه

۵۵	۱. درون دیوارهای خرم
۶۹	۲. خون قاجارها
۹۳	۳. بر امواج جنگ
۱۱۱	۴. بازی خطرناک نفت
۱۳۱	۵. زیردست رضا شاه
۱۵۹	۶. اشغال
۱۸۹	۷. خرسها و شیرها در آستان
۲۱۵	۸. خانه‌ای تقسیم شده
۲۳۵	۹. تبرین برای فروپاشی
۲۸۵	۱۰. ملی کردن
۳۱۹	۱۱. تلاش بیهوده

ماجراهای سالهای بعدی

۳۰۵	۱۲. سرزمین شاهین
۳۸۵	۱۳. رؤسای جدید و شایسته
۴۰۷	۱۴. یک انقلاب درباری

۴۳۹	۱۵
۴۷۱	۱۶
۵۰۳	۱۷
۵۳۵	۱۸
۵۴۰	سخن آخر
۵۴۹	پیوست
۵۵۱	یادداشتها
۵۵۷	سپاسگزاری
۵۵۹	نمایه

یادداشت مترجم

این کتاب ترجمه *Blood and Oil* نوشته منوچهر فرمانفرمائیان است و طبعاً دیدگاههای مطرح شده در آن نمی‌تواند نظر مترجم باشد.

در یک دیدگاه کلی، تاریخ روایت سرگذشت پیشینیان برای اندیشه‌ورزی و پنداموزی کنونیان و آیندگان است. اما هر روایت تاریخی بنناچار با دیدگاهها و گرایش‌های سیاسی و اجتماعی راوی آن درهم می‌آمیزد و چه بسا نویسنده برای اثبات دیدگاهها و مدعاهای خود، با رویدادها و نقش‌آفرینان آنها برخوردی گزینشی می‌کند و تنها آنچه را که به این اثبات مدد می‌رساند، مورد توجه و پیکاری قرار می‌دهد، آن هم از زاویه‌ای که به مقصود او کمک کند.

حال هرچه برخورد آرمان‌شناسختی (ایدئولوژیک) نویسنده در پویش و پژوهش تاریخی او بیشتر دخالت کند - بویژه اگر با انگیزه‌های منفعت جویانه سیاسی، جناحی و حزبی هم درآمیخته باشد - نتیجه کار او یکجانبه‌تر و از همسخوانی با واقعیت فاصله دارتر خواهد بود.

تلash برای برخورد بی‌طرفانه علمی و عینی با تاریخ پژوهشی و فاصله گرفتن از انگیزه‌های آرمان‌شناسختی و سیاسی در تاریخ‌نگاری می‌تواند ما را به واقعیتها تاریخی نزدیک کند. البته این به معنای نادیده گرفتن آرمان‌شناسی نویسنده نیست؛ که به هر حال هر انسانی، از آن جا که به زندگی فردی و اجتماعی خود می‌اندیشد و هدفها و آرمانهایی را پیش روی خویش می‌نهد، دارای نظام آرمانی و ارزشی خاص خود است. اما آنچه در تاریخ‌نگاری علمی مورد چشمداشت است این است که پژوهنده و نگارنده تاریخ واقعیتها را دستچین یا مخدوش نکند و امانتداری را شعار خویش سازد و به واقعیتها تاریخی - به عنوان میراث مشترک بشری - همان‌طور که بوده، احترام بگذارد و دیدگاه و تحلیل خود را نیز - که به ناگزیر مبتنی بر آرمان‌شناسی نظری، سیاسی و اجتماعی است - در کنار آنها ارائه کند.

خاطره‌نویسی، از آن جا که نگرش و استنادی شخصی، تجربی و شهودی به تاریخ است، در آن پژوهش علمی تاریخ کمتر راه دارد و بنناچار با دیدگاهها و انگیزه‌های طبقاتی، سیاسی، اجتماعی و فرهنگی نویسنده آن درآمیزی بیشتری دارد، به طوری که می‌توان گفت خاطره‌نویسی نوعی تاریخ‌نگاری شخصی و جانبدارانه است که بیشتر با تجربه‌های مستقیم و غیرمستقیم نویسنده سروکار دارد. اما، به هر حال، خاطره‌نویسی نکات و ظرافتی را باز می‌نماید که در تاریخ‌نگاری و

تاریخ پژوهشی دانشورانه کمتر یافت می‌شود و خود می‌تواند مایه و پایه‌ای برای تاریخ‌نگاری علمی به شمار آید.

کتاب حاضر خاطرات کسی است که از یکی از بزرگترین و پرنفوذترین خاندانهای حکومتگر ایران دورهٔ فاجار و پهلوی برخاسته و در تیجهٔ خاطرات او با مهمنترین حوادث این دورهٔ تاریخی به هم آمیخته است. اهمیت این خاطرات به خاطر نگاهی است که نویسنده، با توجه به تخصص، تجربه، مقام و موقعیت اجتماعی و طبقاتی، و مسئولیتهای مهم اجرایی اش، بیویه در امور نفتشی، از درون به نظام حاکم و روابط درونی و بیرونی آن داشته و صحنه‌ها و رخدادهای را به تصویر کشیده که چه بسا از نگاه پژوهندگان و نگارندگان بیرونی تاریخ پنهان مانده است.

نویسنده خود اذعان دارد که کوشیده آنچه را که دیده، شنیده، یا استنباط کرده بنویسد و چون اسناد و مدارک گردآورده در دوران زندگی اش در ایران را از دست داده، خاطراتش را تنها به مدد حافظه‌اش به نگارش درآورده است.

البته نویسنده، که در خارج از کشور زندگی می‌کند، به برخی منابع خارجی دسترسی داشته و از آنها در نگارش خاطراتش سود جسته، اما با این حال بار اصلی کتاب بر دوش خاطرات او باقی مانده است و به همین علت، در موارد متعددی به اموری اشاره کرده که از آنها اطلاع دقیقی نداشته و لاجرم در دادن اطلاعات به خطاب رفته است (که مترجم کوشیده پاره‌ای از آنها را در زیرنویس اصلاح کند). با توجه به این که نویسنده این کتاب را برای غربیان به نگارش درآورده، کوشیده است به ارائه مطالعی که می‌تواند برای آنها جذابیت بیشتری داشته باشد، پپردازد.

شیوهٔ نگارش کتاب جایه‌جا به داستان نویسی معاصر نزدیک می‌شود و همین به جذابیت آن برای خوانندگان عادی می‌افزاید.

نویسنده، در عین این که از پیشینهٔ اشرافی خود دفاع می‌کند و دلیستگی خود را به آن نشان می‌دهد، سخنانش از شور و شوق میهن‌دوستی خالی نیست. همین امر، همراه با صداقتی که در تصویر رویدادها و بیان دیدگاههای خود نشان می‌دهد، خواننده را تحت تأثیر قرار می‌دهد و در سراسر کتاب با خود همراه می‌سازد، هر چند که خواننده با بسیاری از دیدگاهها و تحلیلهای او موافق نباشد و آنها را مغایر و حتی مقابل دیدگاهها و ارزشهاخ خود بشناسد.

در پایان این یادداشت، ذکر چند نکته ضروری است: نگارش لاتین نامهای خاص بیگانه با شماره‌گذاری در متن، در پایین هر صفحه آمده؛ شماره‌های داخل دو هلال () در متن مربوط به یادداشتها یا ارجاعات نویسنده است که در پایان کتاب آورده شده؛ توضیحات نویسنده و مترجم در متن با علامت ستاره * مشخص شده و در پایین صفحه درج گردیده؛ و توضیحات مترجم با حرف - م. مشخص شده است.

درباره نویسنده

شاهزاده منوچهر فرمانفرما^۱ ایان در سال ۱۲۹۶ در تهران متولد شد. او سیزدهمین فرزند یکی از بزرگان خاندان قاجار بود. در انگلستان، در دانشگاه بیرمنگام، در رشته مهندسی نفت تحصیل کرد. پس از بازگشت به ایران، بعد از جنگ جهانی دوم، مدیر کل اداره نفت، امتیازات و معادن شد. در سال ۱۳۳۷ مدیر فروش شرکت نفت ملی ایران گردید. در ضمن، عضو هیئت مدیره کنسرسیوم بین‌المللی نفت، که انحصار صادرات نفت ایران را به عهده داشت، نیز بود. او از اعضاء کنندگان اصلی موافقنامه قاهره در سال ۱۳۳۸ بود، که به تشکیل اوپک منجر شد. او نخستین سفیرکبیر ایران در ونزوئلا بود.

منوچهر فرمانفرما^۱ ایان به گردآوری فرش، سفالینه‌های قدیمی ایران و سفرنامه‌های ماجراجویان اروپایی در خاورمیانه، علاقه وافری داشت. او مهمان همیشگی دربار شاه و دوست خواهران و مشاوران شاه بود. او دو پسر و یک دختر دارد و در حال حاضر در کاراکاس، پایتخت ونزوئلا، زندگی می‌کند.

رخسان فرمانفرما^۱ ایان در شهر سالت‌لیک^۲ در استان یوتا^۳ [در ایالات متحده] به دنیا آمد، در هلنند بزرگ شده و از دانشگاه پرینستون در رشته مطالعات خاورمیانه فارغ‌التحصیل گردیده است. او درست در بحثۀ اتفاق اسلام^۴ [امام] خمینی به ایران بازگشت. در دوران آشتگی اوضاع، هفتنه‌نامۀ مستقل خبری ایرانیان^۵ را راه‌اندازی کرد. بعد به مسکو رفت و در آنجا در کسوت گزارشگر و عکاس مشغول کار شد و مطالبی درباره نشانه‌های اولیۀ انتظاط نظام کمونیستی در تایم^۶ و کریستین ساینس مانیتور^۷ به چاپ رسانید. در سال ۱۳۶۱ به ایالات متحده بازگشت و با یک رشته مجلات، از جمله اینترویو^۸، ورکینگ ۆمن^۹ و مک کالز^{۱۰} به همکاری پرداخت. در سال ۱۳۷۱ به کاراکاس رفت تا تمام وقت خود را به کار بر روی خاطرات پدرش اختصاص دهد.

1. Salt Lake City

2. Utah

3. *The Iranian*

4. *Time*

5. *The Christian Science Monitor*

6. *Interview*

7. *Working Woman*

8. *McCall's*

رخسان فرمانفرما^۱یان با شوهرش در سان گرونیمو ولی^۲ در مارین غربی^۳ در ایالت کالیفرنیا زندگی می‌کند. در حال حاضر، سردبیر هفته‌نامه پابلیشرز ویکلی^۴ در وست کوست^۵ است.

1. San Geronimo Valley

2. West Marin

3. Publishers Weekly

4. West Coast